

Gränsöverskridande
informationsutbyte om
trafiksäkerhetsrelaterade brott
Genomförande av det nya CBE-direktivet

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst.
Beställningsadress: Fritzes kundtjänst, 106 47 Stockholm
Ordertelefon: 08-598 191 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Webbplats: fritzes.se

För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Svara på remiss – hur och varför.

Statsrådsberedningen, SB PM 2003:2 (reviderad 2009-05-02)

En kort handledning för dem som ska svara på remiss. Häftet är gratis och kan laddas ner som pdf från eller beställas på regeringen.se/remiss

Omslag: Regeringskansliets standard.

Tryck: Elanders Sverige AB, Stockholm 2015.

ISBN 978-91-38-24295-7

ISSN 0284-6012

Innehåll

1	Promemorians innehåll	5
2	Författningsförslag.....	7
2.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete	7
2.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen	10
3	CBE-direktivet.....	13
3.1	Bakgrund och syfte	13
3.2	Genomförandet av det ursprungliga CBE-direktivet	14
3.3	Det nya CBE-direktivet.....	17
4	Genomförande av det nya CBE-direktivet	19
4.1	Den rättsliga grunden	19
4.2	Behov av författningsanpassningar	20
5	Ikraftträdande m.m.....	23
6	Ekonomiska konsekvenser	25
7	Författningskommentar	27

7.1	Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete.....	27
7.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen.....	29
Bilaga 1	Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413	31

1 Promemorians innehåll

Denna promemoria innehåller förslag till författningsanpassningar med anledning av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott (det nya CBE-direktivet), som ersätter direktiv 2011/82/EU om underlättande av ett gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott (det ursprungliga CBE-direktivet).

Det ursprungliga CBE-direktivet antogs den 25 oktober 2011. Direktivet handlar om utbyte av information om uppgifter i fordonsregister för att identifiera ägare till fordon som varit inblandade i trafikbrott i andra medlemsstater än den där de är registrerade. Europaparlamentet och rådet valde artikel 87.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) om polissamarbete, som rättslig grund. Medlemsstaterna skulle ha införlivat direktivet i sin nationella lagstiftning senast den 7 november 2013.¹ Sverige genomförde direktivet genom ändringar i bl.a. lagen (2000:343) och förordningen (2010:705) om internationellt polisiärt samarbete samt förordningen (2001:650) om vägtrafikregister (jfr prop. 2013/14:65). Författningsändringarna trädde i kraft den 1 maj 2014.

EU-domstolen ogiltigförklarade den 6 maj 2014 CBE-direktivet för att det hade antagits på fel rättslig grund (mål C-43/12, Europeiska kommissionen mot rådet och Europaparlamentet). Domstolen uttalade att direktivet ska ha fortsatt verkan fram till ikraftträdandet av ett nytt direktiv med korrekt rättslig grund (artikel 91.1 c i EUF-fördraget om åtgärder för att förbättra transportsäker-

¹ Danmark, Storbritannien och Irland valde, i enlighet med protokollen nr 21 och 22 som är fogade till fördragen, att inte anta och tillämpa det ursprungliga CBE-direktivet.

heten) inom en rimlig tidsperiod, som inte får överstiga tolv månader räknat från domens meddelande.

Därefter har det nya CBE-direktivet, med artikel 91.1 c i EUF-fördraget som rättslig grund, antagits.

Med hänsyn till att det nya direktivet är nästan identiskt med det ursprungliga direktivet föreslås endast smärre författningsanpassningar.

2 Författningsförslag

2.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete

Härigenom föreskrivs att 1 b och 2 §§ lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt prop. 2014/15:82 Föreslagen lydelse

1 b §

I lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),
2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,
3. ett EU-organ, eller
4. ett EU-informationssystem.

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till lagen. Detta gäller dock inte vid behandling av personuppgifter som

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till lagen. Detta gäller dock inte vid behandling av personuppgifter som

– utbyts eller har utbyts med stöd av rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet, *eller*

– hämtas eller har hämtats med stöd av rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott.

– utbyts eller har utbyts med stöd av rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet,

– hämtas eller har hämtats med stöd av rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott, *eller*

– *utbyts eller har utbyts med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott.*

2 §

I denna lag avses med

– utländska tjänstemän: utländska polismän och andra utländska tjänstemän som har anmälts vara behöriga att utföra sådant gränsöverskridande arbete som avses i *artikel* 40 och 41 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (Schengenkonventionen),

– utländska tjänstemän: utländska polismän och andra utländska tjänstemän som har anmälts vara behöriga att utföra sådant gränsöverskridande arbete som avses i *artiklarna* 40 och 41 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (Schengenkonventionen),

– förföljande tjänstemän: utländska tjänstemän som förföljer en person på svenskt territorium enligt denna lag,

– svenska tjänstemän: svenska polismän, tulltjänstemän eller kustbevakningstjänstemän när de enligt lag eller annan författning har polisiära befogenheter,

– Öresundsförbindelsen: den fasta förbindelsen över Öresund som den definieras i artikel 2 i avtalet av den 6 oktober 1999 mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering om polisiärt samarbete i Öresundsregionen,

– Prümrådsbeslutet: rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet,

– referensuppgifter: registeruppgifter som inte röjer identiteten på en person, antingen i form av en sifferbeteckning och ett fingeravtryck eller en sifferbeteckning och en DNA-profil från den icke-kodifierande delen av personens DNA,

– CBE-direktivet: Europa-parlamentets och rådets direktiv 2011/82/EU av den 25 oktober 2011 om underlättande av ett gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott, och

– CBE-direktivet: Europa-parlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott, och

– VIS-rådsbeslutet: rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott.

Denna lag träder i kraft den 1 december 2015.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen

Härigenom föreskrivs att 4 § lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

Lagen gäller inte för sådan behandling av personuppgifter som rör nationell säkerhet.

Lagen gäller inte heller för behandling av personuppgifter som görs eller har gjorts tillgängliga eller överförs eller har överförts genom

1. informationsutbyte som hänför sig till Schengens informationssystem (SIS),

2. informationsutbyte genom Tullinformationssystemet (TIS),

3. uppgiftsutbyte med stöd av rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (Prümrådsbeslutet), *eller*

4. åtkomst enligt rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förebygga, upptäcka och utreda terroristbrott och andra

3. uppgiftsutbyte med stöd av rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (Prümrådsbeslutet),

4. åtkomst enligt rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förebygga, upptäcka och utreda terroristbrott och andra

grova brott.

grova brott, *eller*

5. uppgiftsutbyte med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott (CBE-direktivet).

Denna lag träder i kraft den 1 december 2015.

3 CBE-direktivet

3.1 Bakgrund och syfte

Såväl det ursprungliga som det nya CBE-direktivet syftar till att säkerställa en hög skyddsnivå för samtliga trafikanter inom unionen genom att underlätta gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott och därmed verkställandet av påföljder, när dessa brott begås med ett fordon registrerat i en annan medlemsstat än den medlemsstat där brottet begicks. Vid utredningen av vissa trafikbrott som begåtts med ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat, ska den medlemsstat där brottet begicks genom sitt nationella kontaktställe få söka information om fordonet och fordonsägaren i fordonsregistret i den medlemsstat där fordonet är registrerat. Tillgången avser dock inte fordonsregister som förs för militära ändamål (jfr 5 kap. 1 § militärtrafikförordningen [2009:212])

Medlemsstaterna har sedan tidigare kommit överens om att ge varandra möjlighet att söka uppgifter i varandras fordonsregister genom rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (det s.k. Prümrådsbeslutet). Prümrådsbeslutet kompletteras av rådets beslut 2008/616/RIF om genomförande av beslut 2008/615/RIF om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (genomförandebeslutet). Bestämmelserna i CBE-direktivet, både det ursprungliga och det nya, och i Prümrådsbeslutet avseende utbyte av fordonsuppgifter är utformade på ett likartat sätt. Informationsutbytet bygger vidare på samma tekniska lösning. Anledningen till att bestämmelserna i rådsbeslutet inte anses tillräckliga är framför allt att de trafiksäkerhetsrelaterade brott som omfattas av CBE-direktivet

inte behandlas på ett enhetligt sätt i medlemsstaterna. I vissa stater betraktas de som administrativa förseelser, medan de i andra stater utgör brott. I de medlemsstater där de utgör administrativa förseelser kan Prövrådsbeslutet inte tillämpas eftersom det endast är tillämpligt på brottsbekämpande förfaranden. I ingressen till CBE-direktivet slås emellertid fast att direktivet ska tillämpas oavsett vilken rättslig klassificering ett trafikbrott har i nationell lagstiftning, alltså oberoende av om gärningen är straffbelagd eller sanktionerad på något annat sätt.

Samtliga trafiksäkerhetsrelaterade brott som omfattas av CBE-direktivet utgör brott enligt svensk rätt.² Det innebär att uppgifter om ägaren till ett fordon som har varit inblandat i ett brott kan sökas enligt såväl CBE-direktivet som Prövrådsbeslutet och att de båda rättsakternas tillämpningsområde alltså överlappar varandra (se prop. 2013/14:65 s. 28 f.).

3.2 Genomförandet av det ursprungliga CBE-direktivet

Vid genomförandet av det ursprungliga CBE-direktivet ansågs, med hänsyn till likheterna vad gäller informationsutbyte och teknisk lösning, att de myndigheter som utsetts till kontaktställen enligt Prövrådsbeslutet – dvs. Rikspolisstyrelsen avseende utgående förfrågningar och Transportstyrelsen avseende inkommande förfrågningar – borde utses till kontaktställen även enligt CBE-direktivet. Vidare bedömdes att genomförandet borde ske i huvudsaklig överensstämmelse med de ändringar som infördes vid genomförandet av rådsbeslutet, dvs. genom vissa anpassningar av lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete (prop. 2013/14:65 s. 26 f.) samt förordningen (2010:705) om internationellt polisiärt samarbete, förordningen (2001:650) om vägtrafikregister, den dåvarande förordningen (1989:773) med instruktion för

² Enligt artikel 2 i direktivet (såväl det ursprungliga som det nya) gäller direktivet för följande brott: fortkörning, ej använt bilbälte, rödljuskörning, rattfylleri, drograttfylleri, ej burit hjälm, användning av förbjuden körbana och olaglig användning av mobiltelefon eller annan kommunikationsutrustning under körning. Ansvarsbestämmelserna i svensk rätt för de brott som omfattas av direktivet finns i 4 och 4 a §§ lagen (1951:649) om straff för vissa trafikbrott och i 14 kap. 3 och 5 §§ trafikförordningen (1998:1276).

Rikspolisstyrelsen och förordningen (2007:975) om instruktion för Datainspektionen (SFS 2014:127–130).

I lagen om internationellt polisiärt samarbete infördes, bl.a. på motsvarande sätt som skett beträffande Prömrådsbeslutet, en definition av CBE-direktivet (2 §).

När det gäller dataskydd innehåller artikel 7 i det ursprungliga, nu ogiltigförklarade, direktivet hänvisningar såväl till rådets rambeslut 2008/977/RIF av den 27 november 2008 om skydd av personuppgifter som behandlas inom ramen för polissamarbete och straffrättsligt samarbete (dataskyddsrambeslutet) som till Prömrådsbeslutet och genomförandebeslutet. I artikeln anges att bestämmelserna om dataskydd i dataskyddsrambeslutet ska tillämpas på personuppgiftsbehandling enligt direktivet samt att även alla relevanta bestämmelser om dataskydd i Prömrådsbeslutet och genomförandebeslutet ska tillämpas.

Vid genomförandet av det ursprungliga CBE-direktivet konstaterades att Sverige i stor utsträckning har ansetts uppfylla dataskyddsrambeslutet genom de bestämmelser om dataskydd som finns i bl.a. personuppgiftslagen (1998:204) och polisdatalagen (2010:361) samt att rambeslutet, i de delar författningsändringar ansetts krävas, har genomförts genom lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen (lagen om dataskydd vid polisiärt och straffrättsligt samarbete).

Vid genomförandet av dataskyddsrambeslutet konstaterades att lagen om internationellt polisiärt samarbete bör fortsätta gälla vid sidan av lagen om dataskydd vid polisiärt och straffrättsligt samarbete. I lagen om internationellt polisiärt samarbete infördes därför en ny bestämmelse (1 b § andra stycket) som klargör att om det i lagen om dataskydd vid polisiärt och straffrättsligt samarbete, eller i anslutande föreskrifter från regeringen, finns bestämmelser om behandling av personuppgifter som avviker från bestämmelserna i lagen eller förordningen om internationellt polisiärt samarbete ska bestämmelserna i lagen om dataskydd vid polisiärt och straffrättsligt samarbete tillämpas. Bland annat mot bakgrund av att Prömrådsbeslutet antogs före rambeslutets ikraftträdande undantogs informationsutbyte som sker med stöd av Prömrådsbeslutet från lagens tillämpningsområde (se 4 § andra stycket lagen om dataskydd vid polisiärt och straffrättsligt samarbete respektive arti-

kel 28 och skäl 39 i dataskyddsrambeslutet). Eftersom det inte gäller något motsvarande undantag för CBE-direktivet konstaterades vid genomförandet av direktivet att bestämmelserna i lagen om dataskydd vid polisiärt och straffrättsligt samarbete blir tillämpliga på uppgiftsutbytet enligt direktivet.³

Vid genomförandet av CBE-direktivet beaktades även särskilt att Prövrådsbeslutet och CBE-direktivet innehåller användningsbegränsningar som hänvisar till syftet med informationsutbytet enligt respektive rättsakt (artikel 7.2 andra stycket i det ursprungliga direktivet och artikel 26 i rådsbeslutet). Det konstaterades att bestämmelsen i 3 § lagen om internationellt polisiärt samarbete, som innebär en skyldighet för svenska myndigheter att följa sådana villkor som har överenskommits med en främmande stat om hur uppgifter eller bevisning som har överlämnats från den andra staten får användas, ansetts tillämplig på uppgifter som översänds till Sverige enligt Prövrådsbeslutet (prop. 2009/10:177 s. 12). Vidare konstaterades att det i 8 § lagen om dataskydd vid polisiärt och straffrättsligt samarbete finns en motsvarande bestämmelse som i princip är likalydande. Svensk lagstiftning ansågs därmed uppfylla direktivets krav i denna del.⁴

Vad gäller Prövrådsbeslutets dataskyddsbestämmelser konstaterades att de innehåller flera olika delar. Vissa regler syftar till att personuppgifter som behandlas ska vara korrekta och aktuella och ställer krav på olika former av åtgärder som ska vidtas med personuppgifter som visar sig felaktiga. Den som berörs av en behandling ska vidare ha vissa rättigheter att få information om behandlingen, att kräva åtgärder för att personuppgifterna ska rättas och att ha tillgång till rättsmedel. Vidare finns krav på tillsyn över behandlingen. Vid genomförandet av Prövrådsbeslutet ansågs flertalet av rådsbeslutets dataskyddsregler inte kräva författningsreglering. Det gällde framför allt grundläggande dataskyddsbestämmelser. Den kompletterande reglering som behövdes rörde gallring, rättelse och spärrning av personuppgifter, skyldighet att registrera vissa uppgifter, underrättelse- och informationsskyldighet samt tillsyn över uppgiftsutbytet. Särskilda bestämmelser rörande detta infördes således (se 24 § lagen om internationellt polisiärt samarbete, 3 kap.

³ Se a. prop. s. 38.

⁴ Se a. prop. s. 39.

4 c–15 §§ förordningen om internationellt polisiärt samarbete och 4 kap. 5 a–f §§ förordningen om vägtrafikregister). Vid genomförandet av det ursprungliga CBE-direktivet konstaterades att de särskilda bestämmelser som infördes för att genomföra Prömrådsbeslutets bestämmelser om dataskydd skulle göras tillämpliga även på informationsutbyte enligt CBE-direktivet.⁵

Sammanfattningsvis genomfördes således det ursprungliga CBE-direktivet huvudsakligen genom vissa anpassningar av lagen om internationellt polisiärt samarbete och i övrigt på förordningsnivå.

3.3 Det nya CBE-direktivet

Det nya CBE-direktivet har artikel 91.1 c i EUF-fördraget om åtgärder för att förbättra transportsäkerheten som rättslig grund. Grundsyftet med direktivet är dock, liksom med det ursprungliga, att göra det lättare att över landsgränserna följa upp vissa brott som särskilt hotar trafiksäkerheten och det sakliga innehållet i det nya direktivet har i princip inte ändrats i förhållande till det ogiltigförklarade direktivet.

I konsekvens med att den rättsliga grunden har ändrats har hänvisningarna i direktivet till bestämmelser om dataskydd anpassats. I artikel 7 i det nya direktivet har således hänvisningarna till dataskyddsrådsbeslutet ersatts med hänvisningar till Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (dataskyddsdirektivet). Vidare har hänvisningen i artikeln till de särskilda dataskyddsbestämmelserna i Prömrådsbeslutet och genomförandebeslutet utgått. I stället framgår det av skäl 23 i det nya CBE-direktivet att medlemsstaterna även fortsättningsvis får tillämpa de bestämmelserna när det gäller personuppgifter som behandlas enligt det nya direktivet.

I övrigt har endast vissa språkliga och redaktionella anpassningar gjorts. Dessutom innebär ändringen av den rättsliga grunden att Danmark, Storbritannien och Irland, som valde att inte anta och

⁵ Se a. prop. s. 40.

tillämpa det ursprungliga CBE-direktivet, blir tvungna att genomföra det nya direktivet.

Enligt artikel 12 i det nya direktivet ska medlemsstaterna ha genomfört direktivet senast den 6 maj 2015. För Danmark, Storbritannien och Irland gäller dock att de ska ha genomfört direktivet senast den 6 maj 2017.

4 Genomförande av det nya CBE-direktivet

Förslag: I lagen om internationellt polisiärt samarbete ersätts hänvisningen till det ursprungliga CBE-direktivet med en hänvisning till det nya CBE-direktivet.

Lagen med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen anpassas så att det klargörs att uppgiftsutbyte enligt det nya CBE-direktivet undantas från lagens tillämpningsområde. En motsvarande anpassning görs i lagen om internationellt polisiärt samarbete.

Bedömning: Utöver dessa förslag till anpassningar föranleder det nya CBE-direktivet inte några lagändringar.

Som framgått överensstämmer det nya CBE-direktivet i stort med det ogiltigförklarade direktivet. Direktiven skiljer sig åt bara i några smärre avseenden. Det gäller framför allt den rättsliga grunden och hänvisningarna till bestämmelser om dataskydd.

4.1 Den rättsliga grunden

En inledande fråga är om den ändrade rättsliga grunden i sig motiverar en anpassning i fråga om valet av författningsreglering, dvs. om den huvudsakliga regleringen även fortsättningsvis bör finnas i lagen (2000:343) och förordningen (2010:705) om internationellt polisiärt samarbete. Det nya direktivet har artikel 91.1 c i EUF-fördraget om åtgärder för att förbättra transportsäkerheten som rättslig grund. Som konstaterats har dock det sakliga innehållet i princip inte ändrats. Det är fråga om samma typ av uppgiftsutbyte

– informationsutbyte vid trafiksäkerhetsrelaterade brott – och det är Polismyndigheten som även i fortsättningen ska kunna begära sökningar för svensk del. Systematiska skäl och enhetlighet för tillämpande myndigheter talar särskilt för en reglering liknande den som gäller för uppgiftsutbyte enligt Prövrådsbeslutet. Sammantaget är omständigheterna sådana att den huvudsakliga regleringen av uppgiftsutbyte enligt CBE-direktivet även fortsättningsvis bör finnas i lagen och förordningen om internationellt polisiärt samarbete. Den ändrade rättsliga grunden bedöms följaktligen inte motivera någon anpassning när det gäller valet av författningsreglering.

4.2 Behov av författningsanpassningar

I fråga om dataskydd har tidigare konstaterats att svensk rätt uppfyller grundläggande krav på dataskydd (jfr prop. 2010/11:129 s. 86 f., prop. 2012/13:73 s. 55 f. och prop. 2013/14:65 s. 39 f.). När det gäller polisens personuppgiftsbehandling finns bestämmelser om dataskydd i personuppgiftslagen (1998:204) och polisdatalagen (2010:361). I fråga om Transportstyrelsens personuppgiftsbehandling återfinns dataskyddsreglerna i personuppgiftslagen och i lagen (2001:558) och förordningen (2001:650) om vägtrafikregister. Som anförts har därutöver i lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, som genomför dataskyddsrambeslutet, införts kompletterande bestämmelser som framför allt gäller begränsningar i vidarebehandling av uppgifter.

I det nya CBE-direktivet har hänvisningen till dataskyddsrambeslutet utgått och i stället har en hänvisning till dataskyddsdirektivet införts. Samtidigt tillåter det nya direktivet en fortsatt tillämpning av bestämmelserna om dataskydd i Prövrådsbeslutet och genomförandebeslutet. Frågan är då om, och i så fall i vilken utsträckning, de svenska reglerna behöver anpassas med anledning av detta.

Som framgått är bestämmelserna om dataskydd i Prövrådsbeslutet och genomförandebeslutet genomförda i svensk rätt. När det gäller dataskyddsdirektivet så har detta genomförts i svensk rätt genom personuppgiftslagen. Även om dataskyddsdirektivet inte behöver tillämpas i den brottsbekämpande verksamheten ansluter

sig polisdatalagen till personuppgiftslagens bestämmelser och personuppgiftslagen gäller i väsentliga delar i polisens brottsbekämpande verksamhet (se 2 kap. 2 § polisdatalagen). Dataskyddsdirektivet bygger på och vidareutvecklar de bestämmelser som finns i Europarådets konvention från 1981 om skydd för enskilda vid automatisk databehandling av personuppgifter (dataskyddskonventionen) som gäller i brottsbekämpande verksamhet. Sverige är folkrättsligt bundet av konventionen med dess tilläggsprotokoll. Dataskyddsrambeslutet som genomförts i svensk rätt och som gäller i den brottsbekämpande verksamheten liknar också i stora delar dataskyddsdirektivet. Sammantaget görs därför bedömningen att den behandling av personuppgifter som i förevarande fall kan komma att aktualiseras hos Polismyndigheten respektive Transportstyrelsen är förenlig med såväl dataskyddsdirektivet som bestämmelserna om dataskydd i Prövrådsbeslutet och genomförandebeslutet (jfr prop. 2013/14:144 s. 108 f.). Hänvisningarna i det nya CBE-direktivet till dataskyddsbestämmelser bedöms därmed inte föranleda något behov av anpassning.

Det nya CBE-direktivet kräver dock vissa författningsanpassningar. Det gäller huvudsakligen bestämmelser som innehåller hänvisningar till det ursprungliga CBE-direktivet. Hänvisningen i definitionsbestämmelsen i 2 § lagen om internationellt polisiärt samarbete bör följaktligen ersättas med en hänvisning till det nya direktivet. Vissa motsvarande anpassningar behövs även på förordningsnivå. Några ytterligare förordningsanpassningar bedöms inte behövas.

Vidare bör en anpassning göras i fråga om lagen med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen. I konsekvens med att hänvisningen till dataskyddsrambeslutet i det nya CBE-direktivet har utgått bör den lagen, som genomför rambeslutet, inte vara tillämplig på uppgiftsutbyte som sker enligt det nya direktivet. I lagens 4 § bör det därför göras en anpassning som, på motsvarande sätt som i fråga om uppgiftsutbyte som sker enligt Prövrådsbeslutet, klargör att uppgiftsutbyte enligt det nya CBE-direktivet undantas från lagens tillämpningsområde. En motsvarande anpassning bör införas i 1 b § lagen om internationellt polisiärt samarbete.

Sammanfattningsvis krävs följaktligen endast smärre lagändringar för genomförande av det nya CBE-direktivet, dvs. en anpassning av definitionsbestämmelsen i lagen om internationellt polisiärt samarbete samt vissa anpassningar vad gäller lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen.

5 Ikraftträdande m.m.

Förslag: De föreslagna lagändringarna ska träda i kraft den 1 december 2015.

En särskild fråga är om, och i så fall i vilken utsträckning, de svenska regler som genomför det ursprungliga CBE-direktivet – och som i vissa fall uttryckligen hänvisar till det direktivet⁶ – behöver upphävas eller anpassas före det att det nya direktivet genomförts i svensk rätt.

Som konstaterats har EU-domstolen ogiltigförklarat CBE-direktivet för att det antagits på fel rättslig grund. Med hänsyn till vikten av att unionen eftersträvar målen med direktivet vad gäller förbättrad trafiksäkerhet, ansåg domstolen att genomförandet av unionspolitiken på transportområdet skulle kunna påverkas negativt om direktivet ogiltigförklarades utan att det förklarades att dess verkningar ska bestå. Vidare ansåg domstolen att det under rådande omständigheter fanns tungt vägande rättssäkerhetsskäl som motiverade att verkningarna av det ursprungliga direktivet skulle bestå till dess att ett nytt direktiv, antaget med stöd av korrekt rättslig grund, trädde i kraft, inom en rimlig tidsperiod, som inte fick överstiga tolv månader räknat från domens meddelande.

Det ursprungliga CBE-direktivet har nu ersatts av det nya direktivet. Som framgått är det nya direktivet nästan identiskt med det ursprungliga direktivet. Det sakliga innehållet har i princip inte ändrats. Motsvarande unionsrättsliga skyldigheter kommer därmed

⁶ Se 2 § lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete (avsnitt 2.1), 4 kap. 1 § förordningen (2010:705) om internationellt polisiärt samarbete, 1 kap. 2 och 4 §§ förordningen (2001:650) om vägtrafikregister, 2 § andra stycket 1 j) den dåvarande förordningen (1989:773) med instruktion för Rikspolisstyrelsen respektive 4 i) bilagan till förordningen (2014:1102) om instruktion för Polismyndigheten, och 4 § förordningen (2007:975) om instruktion för Datainspektionen.

att gälla enligt det nya direktivet. Med hänsyn till detta bedöms de svenska regler som genomför det ursprungliga direktivet vara förenliga med det nya direktivet. Det faktum att vissa av de svenska reglerna uttryckligen hänvisar till det ursprungliga direktivet och att smärre författningsanpassningar behöver göras föranleder inte någon annan slutsats.

Sammantaget görs bedömningen att de svenska regler som genomför det ursprungliga CBE-direktivet inte strider mot unionsrätten och att det inte finns anledning att anpassa regelverket tidigare än i samband med att det nya direktivet genomförs i svensk rätt.

Enligt artikel 12 i det nya CBE-direktivet ska medlemsstaterna ha genomfört direktivet senast den 6 maj 2015. De föreslagna författningsändringarna bör träda i kraft så snart som möjligt.

Några övergångsbestämmelser behövs inte.

6 Ekonomiska konsekvenser

Bedömning: Förslagen medför inte några ekonomiska konsekvenser.

Som konstaterats överensstämmer det nya CBE-direktivet i allt väsentligt med det tidigare genomförda direktivet. Med hänsyn till detta föreslås endast smärre anpassningar av regelverket. Förslagen bedöms inte medföra några ekonomiska konsekvenser.

7 Författningskommentar

7.1 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete

1 b § I lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),
2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,
3. ett EU-organ, eller
4. ett EU-informationssystem.

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till lagen. Detta gäller dock inte vid behandling av personuppgifter som

– utbyts eller har utbytts med stöd av rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet,

– hämtas eller har hämtats med stöd av rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott, *eller*

– *utbyts eller har utbytts med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott.*

Paragrafen behandlar förhållandet till andra bestämmelser om personuppgiftsbehandling.

Första stycket är oförändrat. I andra stycket har en strecksats lagts till så att det framgår att lagen inte gäller uppgiftsutbyte enligt CBE-direktivet.

Ändringen behandlas i avsnitt 4.

2 § I denna lag avses med

– utländska tjänstemän: utländska polismän och andra utländska tjänstemän som har anmälts vara behöriga att utföra sådant gränsöverskridande arbete som avses i *artiklarna* 40 och 41 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (Schengenkonventionen),

– förföljande tjänstemän: utländska tjänstemän som förföljer en person på svenskt territorium enligt denna lag,

– svenska tjänstemän: svenska polismän, tulltjänstemän eller kustbevakningstjänstemän när de enligt lag eller annan författning har polisiära befogenheter,

– Öresundsförbindelsen: den fasta förbindelsen över Öresund som den definieras i artikel 2 i avtalet av den 6 oktober 1999 mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering om polisiärt samarbete i Öresundsregionen,

– Prümrådsbeslutet: rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet,

– referensuppgifter: registeruppgifter som inte röjer identiteten på en person, antingen i form av en sifferbeteckning och ett fingeravtryck eller en sifferbeteckning och en DNA-profil från den icke-kodifierande delen av personens DNA,

– CBE-direktivet: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott, och

– VIS-rådsbeslutet: rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott.

I paragrafen definieras vissa grundläggande begrepp som används i lagen. I den *första definitionen* görs en språklig ändring. Definitionen av CBE-direktivet anpassas till det nya CBE-direktivet. Paragrafen är i övrigt oförändrad. Ändringen avseende CBE-direktivet behandlas i avsnitt 4.

7.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen

4 § Lagen gäller inte för sådan behandling av personuppgifter som rör nationell säkerhet.

Lagen gäller inte heller för behandling av personuppgifter som görs eller har gjorts tillgängliga eller överförs eller har överförts genom

1. informationsutbyte som hänför sig till Schengens informationssystem (SIS),

2. informationsutbyte genom Tullinformationssystemet (TIS),

3. uppgiftsutbyte med stöd av rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (Prümrådsbeslutet),

4. åtkomst enligt rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förebygga, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott, *eller*

5. *uppgiftsutbyte med stöd av Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott (CBE-direktivet).*

Paragrafen reglerar undantag från lagens tillämpningsområde.

Första stycket är oförändrat.

I *andra stycket* (p. 1–4) undantas från lagens tillämpningsområde visst informationsutbyte, bl.a. sådant som sker med stöd av Prümrådsbeslutet. I punkten 5, som är ny, klargörs att även informationsutbyte enligt det nya CBE-direktivet undantas.

Ändringen behandlas i avsnitt 4.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2015/413

av den 11 mars 2015

om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 91.1 c,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande (1),

efter att ha hört regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet (2), och

av följande skäl:

- (1) Förbättrad trafiksäkerhet är ett av huvudmålen för unionens transportpolitik. Unionen arbetar för att förbättra trafiksäkerheten för att minska antalet dödsolyckor, personsador och materiella skador. I detta arbete är det viktigt att konsekvent följa upp och utdöma påföljder för trafikbrott som begås i unionen och som allvarligt äventyrar trafiksäkerheten.
- (2) På grund av att lämpliga förfaranden saknas och trots de befintliga möjligheter som ges enligt rådets beslut 2008/615/RIF (3) och rådets beslut 2008/616/RIF (4) (nedan kallade *Prümbesluten*), verkställs påföljder i form av bötesstraff emellertid sällan för vissa trafikbrott, om de begås med ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat än den där brottet ägde rum. Syftet med detta direktiv är att se till att trafiksäkerhetsrelaterade brott även i dessa fall utreds på ett effektivt sätt.
- (3) I sitt meddelande av den 20 juli 2010 med titeln *Mot ett europeiskt område för trafiksäkerhet: politiska riktlinjer för trafiksäkerhet 2011–2020* påpekade kommissionen att upprätthållandet av vägtrafikreglerna fortfarande är en avgörande faktor för att skapa förutsättningar för en betydande minskning av antalet dödsfall och skador i trafiken. I sina slutsatser av den 2 december 2010 om trafiksäkerhet uppmanade rådet medlemsstaterna att överväga behovet av ytterligare förstärkning av efterlevnaden av trafikreglerna och, där så är lämpligt, även på unionsnivå. Rådet uppmanade kommissionen att undersöka möjligheterna att harmonisera trafikregler på unionsnivå där så är lämpligt och anta ytterligare åtgärder som underlättar gränsöverskridande uppföljning av trafikbrott, särskilt sådana som gäller allvarliga trafikolyckor.
- (4) Kommissionen antog den 19 mars 2008 ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om underlättande av gränsöverskridande uppföljning av trafikförseelser på grundval av artikel 71.1 c i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (numera artikel 91 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt [EUF-fördraget]). Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/82/EU (5) antogs dock på grundval av artikel 87.2 i EUF-fördraget. Genom sin dom av den 6 maj 2014 i mål C-43/12 (6) ogiltigförklarade domstolen direktiv 2011/82/EU med motiveringen att det inte rättsligt kunde antas med stöd av artikel 87.2 i EUF-fördraget. Enligt domen ska

(1) EUT C 12, 15.1.2015, s. 115.

(2) Europaparlamentets ständpunkt av den 11 februari 2015 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 2 mars 2015.

(3) Rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 1).

(4) Rådets beslut 2008/616/RIF av den 23 juni 2008 om genomförande av beslut 2008/615/RIF om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet (EUT L 210, 6.8.2008, s. 12).

(5) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/82/EU av den 25 oktober 2011 om underlättande av ett gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott (EUT L 288, 5.11.2011, s. 1).

(6) Dom i mål C-43/12, kommissionen mot parlamentet och rådet, EU:C:2014:298.

verkningarna av direktiv 2011/82/EU bestå till dess att ett nytt direktiv som grundar sig på artikel 91.1 c i EUF-fördraget träder i kraft, inom skälig tid och senast inom tolv månader räknat från dagen för domens meddelande. Därför bör ett nytt direktiv antas på grundval av den artikeln.

- (5) Större konvergens mellan medlemsstaternas kontrollåtgärder bör uppmuntras och kommissionen bör i detta avseende undersöka om det finns ett behov av att utveckla gemensamma standarder för automatisk kontrollutrustning för trafiksäkerhetskontroller.
- (6) Unionsmedborgarna bör göras mer medvetna om de trafiksäkerhetsregler som gäller i de olika medlemsstaterna och om genomförandet av detta direktiv, i synnerhet genom lämpliga åtgärder som säkerställer tillräcklig information om konsekvenserna av att inte följa trafiksäkerhetsreglerna vid resor i en annan medlemsstat än registreringsmedlemsstaten.
- (7) För att förbättra trafiksäkerheten i hela unionen och säkerställa att inhemska och utländska förare som begär trafiksäkerhetsrelaterade brott behandlas lika, bör uppföljningen av trafikbrott underlättas, oberoende av i vilken medlemsstat fordonet är registrerat. Ett system för gränsöverskridande informationsutbyte bör därför användas för vissa fastställda trafiksäkerhetsrelaterade brott, oavsett om dessa är av administrativ eller straffrättslig art enligt den berörda medlemsstatens lagstiftning, varigenom den medlemsstat där brottet begicks får tillgång till uppgifter i registreringsmedlemsstatens fordonsregister.
- (8) Ett effektivare gränsöverskridande utbyte av uppgifter i fordonsregister, vilket bör förenkla identifiering av personer som misstänks för trafiksäkerhetsrelaterade brott, kan öka den preventiva effekten och leda till att en person som framför ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat än den där brottet begås uppvisar större försiktighet, och därmed förhindra dödsfall i trafiken.
- (9) De trafiksäkerhetsrelaterade brott som omfattas av detta direktiv behandlas inte på ett enhetligt sätt i medlemsstaterna. I vissa medlemsstaters nationella lagstiftning klassificeras dessa brott som "administrativa", medan de i andra klassificeras som "straffrättsliga". Detta direktiv bör tillämpas oavsett hur dessa brott klassificeras i nationell lagstiftning.
- (10) Medlemsstaterna bör ge varandra rätt att få tillgång till uppgifter i sina respektive fordonsregister för att förbättra informationsutbytet och påskynda gällande förfaranden. Bestämmelserna i Prümbesluten om tekniska specifikationer för och tillgången till automatiskt uppgiftsutbyte bör därför så långt som möjligt inkluderas i detta direktiv.
- (11) I beslut 2008/616/RIF specificeras de säkerhetsfunktioner för befintlig programvara och de relaterade tekniska kraven för utbyte av uppgifter i fordonsregister. Utan att det påverkar det beslutets allmänna tillämplighet, bör dessa säkerhetsfunktioner och tekniska krav av regleringsmässiga och praktiska effektivitetsskäl användas vid tillämpningen av detta direktiv.
- (12) Befintlig programvara bör ligga till grund för uppgiftsutbytet enligt detta direktiv och bör samtidigt också underlätta medlemsstaternas rapportering till kommissionen. Sådan programvara bör säkerställa ett snabbt, säkert och konfidentiellt utbyte av specifika uppgifter i fordonsregistren mellan medlemsstater. Man bör utnyttja den programvara som används inom det europeiska informationssystemet för fordon och körkort (Eucaris), som medlemsstaterna enligt Prümbesluten måste använda när det gäller uppgifter i fordonsregister. Kommissionen bör utvärdera och rapportera om hur den programvara som används för tillämpningen av detta direktiv fungerar.
- (13) Tillämpningsområdet för denna programvara bör begränsas till processer som används i informationsutbytet mellan nationella kontaktsäten i medlemsstaterna. Förfaranden och automatiserade processer i vilka informationen ska användas faller utanför tillämpningsområdet för sådan programvara.
- (14) Informationshanteringsstrategin för EU:s inre säkerhet syftar till att hitta de enklaste, mest spårbara och mest kostnadseffektiva lösningarna för uppgiftsutbyte.

- (15) Medlemsstaterna bör kunna kontakta ägaren eller innehavaren av fordonet eller den på annat sätt identifierade person som misstänks för det trafiksäkerhetsrelaterade brottet för att hålla den berörda personen informerad om tillämpliga förfaranden och om de rättsliga följderna enligt lagstiftningen i den medlemsstat där brottet begicks. I samband med detta bör medlemsstaterna överväga att skicka informationen om de trafiksäkerhetsrelaterade brotten på det språk som registreringsbeviset är avfattat på eller det språk som det är mest troligt att den berörda personen förstår, för att se till att denne klart förstår den lämnade informationen. Medlemsstaterna bör vidta lämpliga åtgärder för att säkerställa att endast den berörda personen informeras och inte tredje part. I det avseendet bör medlemsstaterna använda detaljerade rutiner motsvarande dem som används för uppföljning av sådana överträdelser, däribland om lämpligt genom rekommenderad försändelse. Detta gör det möjligt för den personen att bemöta informationsbrevet på ett lämpligt sätt, särskilt genom att be om ytterligare information, betala bötesbeloppet eller utöva sin rätt till försvar, särskilt i händelse av att fel person pekats ut. Ytterligare åtgärder omfattas av tillämpliga rättsliga instrument, inklusive instrument som rör ömsesidigt bistånd och ömsesidigt erkännande, till exempel rådets rambeslut 2005/214/RIF ⁽¹⁾.
- (16) Medlemsstaterna bör tillhandahålla motsvarande översättning av det informationsbrev som skickats av den medlemsstat där brottet begicks, enligt vad som föreskrivs i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU ⁽²⁾.
- (17) För att bedriva en trafiksäkerhetspolitik som syftar till en hög skyddsnivå för samtliga trafikanter i unionen och med hänsyn till de mycket varierande förhållanden som råder inom unionen, bör medlemsstaterna, utan att detta påverkar tillämpningen av striktare politik och lagstiftning, agera för att säkerställa större konvergens mellan medlemsstaterna när det gäller trafikregler och upprätthållandet av dessa. Inom ramen för sin rapport till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av detta direktiv bör kommissionen undersöka behovet av att utveckla gemensamma standarder för att upprätta jämförbara metoder, rutiner och minimistandarder på unionsnivå och då beakta internationellt samarbete och befintliga trafiksäkerhetsavtal, i synnerhet Wienkonventionen om vägtrafik av den 8 november 1968.
- (18) I sin rapport till Europaparlamentet och rådet om medlemsstaternas tillämpning av detta direktiv bör kommissionen undersöka behovet av gemensamma kriterier för medlemsstaternas förfaranden för uppföljning av underlåtenhet att betala böter, i enlighet med medlemsstaternas lagar och förfaranden. I den rapporten bör kommissionen ta upp frågor såsom förfarandena mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter när det gäller att överföra det slutliga beslutet om en påföljd och/eller en bot och erkännandet och verkställandet av det slutliga beslutet.
- (19) Under förberedelserna för översynen av detta direktiv bör kommissionen samråda med berörda aktörer på trafiksäkerhetsområdet, såsom trafiksäkerhetsmyndigheter och brottsbekämpande myndigheter eller behöriga organ, brottsofferföreningar och andra icke-statliga organisationer som verkar inom trafiksäkerhetsområdet.
- (20) Närmare samarbete mellan brottsbekämpande myndigheter bör gå hand i hand med respekt för grundläggande rättigheter, särskilt rätten till respekt för integritet och skydd av personuppgifter som bör garanteras genom särskilda förfaranden för dataskydd. Dessa förfaranden bör särskilt beakta särdragen i gränsöverskridande online-åtkomst till databaser. Det är nödvändigt att den programvara som ska användas gör det möjligt att utbyta information under säkra former och säkerställer att de översända uppgifterna förblir konfidentiella. De uppgifter som samlas in enligt detta direktiv får inte användas i något annat syfte än vad som anges i direktivet. Medlemsstaterna bör iaktta skyldigheterna när det gäller villkor för användning och tillfällig lagring av uppgifterna.
- (21) Den behandling av personuppgifter som föreskrivs i detta direktiv är lämplig för att uppnå de legitima mål som eftersträvas genom detta direktiv på trafiksäkerhetsområdet, nämligen att säkerställa en hög skyddsnivå för samtliga trafikanter i unionen genom att underlätta gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott och därmed verkställandet av påföljder och går inte utöver vad som är lämpligt och nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (22) Uppgifter rörande identifieringen av en gärningsman utgör personuppgifter. Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽³⁾ bör tillämpas på den behandling av uppgifter som utförs inom ramen för tillämpningen av detta direktiv. Alla registrerade personer bör när de underrättas om brottet således få information om rätten att ta

⁽¹⁾ Rådets rambeslut 2005/214/RIF av den 24 februari 2005 om tillämpning av principen om ömsesidigt erkännande på bötesstraff (EUT L 76, 22.3.2005, s. 16).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

del av personuppgifter och få dessa rättade och raderade samt om hur länge uppgifterna längst får bevaras, utan att detta påverkar de formella kraven i samband med den berörda medlemsstatens förfaranden för överklagande och prövning. I detta sammanhang bör registrerade personer även ha rätt att få oriktiga personuppgifter rättade och utan dröjsmål få olagligt registrerade uppgifter raderade.

- (23) Inom ramen för Prümbesluten omfattas behandlingen av uppgifter i fordonsregister som innehåller personuppgifter av de särskilda bestämmelserna om dataskydd i beslut 2008/615/RIF. Det är möjligt för medlemsstaterna att tillämpa dessa särskilda bestämmelser på personuppgifter som också behandlas enligt detta direktiv, under förutsättning att de säkerställer att behandlingen av uppgifter som hör samman med samtliga brott som omfattas av detta direktiv överensstämmer med de nationella bestämmelser varigenom direktiv 95/46/EG genomförs.
- (24) Det bör vara möjligt för tredjeland att delta i utbytet av uppgifter ur fordonsregister, förutsatt att de har ingått ett avtal om detta med unionen. Ett sådant avtal behöver innehålla nödvändiga bestämmelser om dataskydd.
- (25) Detta direktiv respekterar de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inklusive respekten för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter, rätten till en rättvis rättegång, oskuldspresumtion och rätten till försvar.
- (26) I syfte att uppfylla målet om informationsutbyte mellan medlemsstaterna genom samverkande system bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen, när det gäller att beakta relevanta ändringar till Prümbesluten eller när det krävs i unionsrättsakter som är direkt relevanta för uppdateringen av bilaga I. Det är av särskild betydelse att kommissionen följer sin sedvanliga praxis och genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå. När kommissionen förbereder och utarbetar delegerade akter bör den se till att relevanta handlingar översänds samtidigt till Europaparlamentet och rådet och att detta sker så snabbt som möjligt och på lämpligt sätt.
- (27) Kommissionen bör analysera tillämpningen av detta direktiv i syfte att identifiera ytterligare effektiva och ändamålsenliga åtgärder för att förbättra trafiksäkerheten. Utan att det påverkar skyldigheterna att införliva detta direktiv bör även Danmark, Irland och Förenade kungariket där det är lämpligt samarbeta om detta med kommissionen för att säkerställa en fullständig rapportering i frågan i rätt tid.
- (28) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att säkerställa en hög skyddsnivå för samtliga trafikanter i unionen genom att underlätta gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott, när dessa begås med ett fordon registrerat i en annan medlemsstat än den där brottet begicks, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.
- (29) Eftersom Danmark, Irland och Förenade kungariket inte omfattades av direktiv 2011/82/EU och därför inte har införlivat det, är det lämpligt att medge dessa medlemsstater tillräcklig extra tid för att göra detta.
- (30) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001⁽¹⁾ och avgav ett yttrande den 3 oktober 2014.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Detta direktiv syftar till att säkerställa en hög skyddsnivå för samtliga trafikanter i unionen genom att underlätta gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott och därigenom underlätta verkställandet av påföljder, när dessa brott begås med ett fordon som är registrerat i en annan medlemsstat än den medlemsstat där brottet begicks.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

Artikel 2

Tillämpningsområde

Detta direktiv gäller följande trafiksäkerhetsrelaterade brott:

- a) Fortkörning.
- b) Ej använt bilbälte.
- c) Rödjuskörning.
- d) Rattfylleri.
- e) Drograttfylleri.
- f) Ej burit hjälm.
- g) Användning av förbjuden körbana.
- h) Olaglig användning av mobiltelefon eller annan kommunikationsutrustning under körning.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *fordon*: varje motordrivna fordon, även motorcyklar, som normalt är avsett för person- eller godstransport på väg,
- b) *medlemsstat där brottet begicks*: den medlemsstat där brottet begicks,
- c) *registreringsmedlemsstat*: den medlemsstat där det fordon varmed trafikbrottet begicks är registrerat,
- d) *fortkörning*: överskridande av de hastighetsbegränsningar som gäller för vägen eller fordonet i fråga i den medlemsstat där brottet begicks,
- e) *ej använt bilbälte*: åsidosättande av kravet på att använda bilbälte eller fasthållningsanordningar för barn i enlighet med rådets direktiv 91/671/EEG ⁽¹⁾ och lagstiftningen i den medlemsstat där brottet begicks,
- f) *rödjuskörning*: körning mot rött trafikljus eller annan relevant stoppsignal, i enlighet med den definition som anges i lagstiftningen i den medlemsstat där brottet begicks,
- g) *rattfylleri*: körning under påverkan av alkohol, i enlighet med den definition som anges i lagstiftningen i den medlemsstat där brottet begicks,
- h) *drograttfylleri*: körning under påverkan av droger eller andra substanser med liknande effekt, i enlighet med den definition som anges i lagstiftningen i den medlemsstat där brottet begicks,
- i) *ej burit hjälm*: underlåtenhet att bära hjälm, i enlighet med den definition som anges i lagstiftningen i den medlemsstat där brottet begicks,
- j) *användning av förbjuden körbana*: olaglig användning av en del av vägen (körfält för utryckningsfordon, kollektivtrafikkörfält eller tillfälligt avstängda körfält på grund av trafikstockning eller vägarbete), i enlighet med den definition som anges i lagstiftningen i den medlemsstat där brottet begicks,
- k) *olaglig användning av mobiltelefon eller annan kommunikationsutrustning under körning*: olaglig användning av mobiltelefon eller annan kommunikationsutrustning under körning, i enlighet med den definition som anges i lagstiftningen i den medlemsstat där brottet begicks,
- l) *nationellt kontaktställe*: behörig myndighet som utsetts för utbyte av uppgifter i fordonsregister,
- m) *automatisk sökning*: förfarande för tillgång online för att söka i en, mer än en eller samtliga medlemsstaters eller deltagande länders databaser,
- n) *fordonsinnehavare*: den person som är registrerad ägare till fordonet, i enlighet med den definition som anges i lagstiftningen i registreringsmedlemsstaten.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 91/671/EEG av den 16 december 1991 om obligatorisk användning av bilbälten och fasthållningsanordningar för barn i fordon (EGTL 373, 31.12.1991, s. 26).

Artikel 4

Förfarande för informationsutbyte mellan medlemsstaterna

1. Vid utredningen av de trafiksäkerhetsrelaterade brott som avses i artikel 2 ska medlemsstaterna ge övriga medlemsstaters nationella kontaktställen, vilka avses i punkt 2 i denna artikel, tillgång till följande uppgifter i de nationella fordonsregistren, med rätt att göra automatiska sökningar angående

- a) uppgifter om fordonet, och
- b) uppgifter om fordonsägaren eller fordonsinnehavaren.

De uppgifter som avses i leden a och b som är nödvändiga för att göra en sökning ska vara förenliga med bilaga I.

2. Varje medlemsstat ska för utbyte av de uppgifter som avses i punkt 1 utse ett nationellt kontaktställe. De nationella kontaktställenas befogenheter ska fastställas i enlighet med den berörda medlemsstatens tillämpliga nationella lagstiftning.

3. När en sökning utförs i form av en utgående förfrågning ska det nationella kontaktstället i den medlemsstat där brottet begicks använda det fullständiga registreringsnumret.

Dessa sökningar ska utföras i överensstämmelse med förfarandena i kapitel 3 i bilagan till beslut 2008/616/RIF, med undantag för punkt 1 i kapitel 3 i bilagan till beslut 2008/616/RIF, som ska omfattas av bilaga I till detta direktiv.

Den medlemsstat där brottet begicks ska inom ramen för detta direktiv använda de uppgifter som erhållits för att fastställa vem som är personligen ansvarig för de trafiksäkerhetsrelaterade brott som förtecknas i artikel 2 i det här direktivet.

4. Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att informationsutbytet sker via samverkande elektroniska system utan utbyte av uppgifter från andra databaser som inte används för tillämpningen av detta direktiv. Medlemsstaterna ska se till att ett sådant informationsutbyte sker på ett kostnadseffektivt och säkert sätt. Medlemsstaterna ska säkerställa säkerheten för och skyddet av de överförda uppgifterna, i så stor utsträckning som möjligt med hjälp av befintlig programvara, såsom den som avses i artikel 15 i beslut 2008/616/RIF, och ändrade versioner av denna programvara, i överensstämmelse med bilaga I till detta direktiv och punkterna 2 och 3 i kapitel 3 i bilagan till beslut 2008/616/RIF. De ändrade versionerna av programvaran ska möjliggöra informationsutbyte både online i realtid och via batchöverföring, där det senare alternativet möjliggör ett utbyte av flera förfrågningar eller svar i ett enda meddelande.

5. Varje medlemsstat ska ansvara för sina egna kostnader för administrationen, användningen och underhållet av den programvara som avses i punkt 4.

Artikel 5

Informationsbrev om trafiksäkerhetsrelaterade brott

1. Den medlemsstat där brottet begicks ska besluta huruvida uppföljningsförfaranden ska inledas avseende de trafiksäkerhetsrelaterade brott som förtecknas i artikel 2.

Om den medlemsstat där brottet begicks beslutar att inleda sådana förfaranden ska denna medlemsstat i enlighet med sin nationella lagstiftning informera ägaren, innehavaren av fordonet eller den på annat sätt identifierade person som misstänks för det trafiksäkerhetsrelaterade brottet.

Denna information ska, i enlighet med den nationella lagstiftningen, omfatta de rättsliga följderna inom den medlemsstats där brottet begicks territorium enligt den medlemsstatens lagstiftning.

2. När den medlemsstat där brottet begicks skickar ut informationsbrevet till ägaren, innehavaren eller den på annat sätt identifierade person som misstänks för det trafiksäkerhetsrelaterade brottet, ska denna medlemsstat i enlighet med sin nationella lagstiftning inkludera all relevant information, framför allt vilket trafiksäkerhetsrelaterat brott som avses, ort, datum och tidpunkt för brottet, vilken nationell lagstiftning som överträtts samt påföljden och i tillämpliga fall uppgifter om den utrustning som har använts för att upptäcka brottet. För det ändamålet får den medlemsstat där brottet begicks använda mallen i bilaga II.

3. Om den medlemsstat där brottet begicks beslutar att inleda ytterligare förfaranden avseende de trafiksäkerhetsrelaterade brott som förtecknas i artikel 2, ska den medlemsstat där brottet begicks för att säkerställa respekten för de grundläggande rättigheterna skicka ut informationsbrevet på det språk som registreringsbeviset för fordonet är avfattat på, om detta är känt, eller på ett av de officiella språken i registreringsmedlemsstaten.

Artikel 6

Medlemsstaternas rapportering till kommissionen

Varje medlemsstat ska förelägga kommissionen en fullständig rapport senast den 6 maj 2016 och därefter vartannat år.

Den fullständiga rapporten ska innehålla uppgift om hur många automatiska sökningar som den medlemsstat där brottet begicks har genomfört riktade till det nationella kontaktstället i registreringsmedlemsstaten, till följd av brott som begåtts på dess territorium, tillsammans med uppgift om vilken typ av brott som förfrågningarna gällde samt om antalet resultatlösa förfrågningar.

Den fullständiga rapporten ska även innehålla en beskrivning av situationen på nationell nivå vad gäller uppföljningen av trafiksäkerhetsrelaterade brott, med information om andelen sådana brott som har följts upp genom ett informationsbrev.

Artikel 7

Dataskydd

1. Bestämmelserna om dataskydd i direktiv 95/46/EG ska tillämpas på personuppgifter som behandlats enligt detta direktiv.

2. Framför allt ska varje medlemsstat säkerställa att personuppgifter som behandlas enligt detta direktiv inom en rimlig tidsperiod korrigeras om de är felaktiga eller raderas eller blockeras när de inte längre behövs, i enlighet med artiklarna 6 och 12 i direktiv 95/46/EG, och att en tidsgräns för lagring av uppgifter fastställs i enlighet med artikel 6 i det direktivet.

Medlemsstaterna ska säkerställa att alla personuppgifter som behandlas enligt detta direktiv endast används för de syften som anges i artikel 1 i det här direktivet och att registrerade personer har samma rättigheter när det gäller information om och tillgång till samt rättelse, radering eller blockering av uppgifter samt till ersättning och överklagande som de rättigheter som följer av nationell lagstiftning som antas för att genomföra de relevanta bestämmelserna i direktiv 95/46/EG.

3. Berörda personer ska ha rätt att få information om vilka av de personuppgifter som är registrerade i registreringslandet som har översänts till den medlemsstat där brottet begicks, inbegripet datum för begäran och vilken den behöriga myndigheten i den medlemsstat där brottet begicks är.

Artikel 8

Information till trafikanter i unionen

1. Kommissionen ska på sin hemsida offentliggöra en sammanfattning på alla officiella språk vid unionens institutioner av de bestämmelser som gäller i medlemsstaterna och som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om dessa bestämmelser.

2. Medlemsstaterna ska tillhandahålla trafikanter nödvändig information om de regler som gäller på deras territorium och de åtgärder genom vilka detta direktiv genomförs, i samarbete med bl.a. trafiksäkerhetsorganisationer, icke-statliga organisationer som är verksamma på trafiksäkerhetsområdet och bilklubbar.

Artikel 9

Delegerade akter

Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 10 för att uppdatera bilaga I till följd av tekniska framsteg och för att beakta relevanta ändringar till Prümbesluten eller när detta krävs i unionsrättsakter som är direkt relevanta för uppdateringen av bilaga I.

Artikel 10

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 9 ska ges till kommissionen för en period av fem år från och med den 13 mars 2015. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden av fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 9 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.
4. Det är särskilt viktigt att kommissionen följer sin sedvanliga praxis och genomför samråd med experter, inklusive experter från medlemsstaterna, innan dessa delegerade akter antas. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
5. En delegerad akt som antas enligt artikel 9 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 11

Översyn av direktivet

Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i artikel 12.1 andra stycket ska kommissionen senast den 7 november 2016 till Europaparlamentet och rådet överlämna en rapport om medlemsstaternas tillämpning av detta direktiv. I rapporten ska kommissionen framföra allt inrikta sig på följande aspekter samt om lämpligt lägga fram förslag som omfattar följande aspekter:

- En bedömning av huruvida direktivet ska utvidgas till att även omfatta andra trafiksäkerhetsrelaterade brott.
- En bedömning av direktivets effektivitet när det gäller att minska antalet olyckor på unionens vägar.
- En bedömning av behovet av att utveckla gemensamma standarder för utrustning för automatisk kontroll och för föraranden. I detta sammanhang uppmanas kommissionen att på unionsnivå ta fram riktlinjer för trafiksäkerhet inom ramen för den gemensamma transportpolitiken för att med hjälp av jämförbara metoder och praxis säkerställa ökad konvergens mellan medlemsstaternas upprätthållande av trafikreglerna. Dessa riktlinjer bör åtminstone omfatta de överträdelse som förtecknas i artikel 2 a–d.
- En bedömning av behovet av att inom ramen för all relevant unionspolitik, däribland den gemensamma transportpolitiken, förstärka verkställandet av påföljder för trafiksäkerhetsrelaterade brott och föreslå gemensamma kriterier för uppföljandeförfaranden vid underlåtenhet att betala böter.

- Möjligheterna att harmonisera trafikreglerna i lämpliga fall.
- En bedömning av den programvara som avses i artikel 4.4 i syfte att säkerställa ett korrekt genomförande av detta direktiv samt garantera ett effektivt, snabbt, säkert och konfidentiellt utbyte av specifika uppgifter i fordonregistren.

Artikel 12

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 6 maj 2015. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

Genom undantag från första stycket får Konungariket Danmark, Irland och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland förlänga den tidsfrist som avses i första stycket till den 6 maj 2017.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 13

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den fjärde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 14

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 11 mars 2015.

På Europaparlamentets vägnar
M. SCHULZ
Ordförande

På rådets vägnar
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA
Ordförande

BILAGA I

Uppgifter som är nödvändiga för att göra den sökning som avses i artikel 4.1

Artikel	O/V ⁽¹⁾	Anmärkingar
Uppgifter om fordonet	O	
Registreringsmedlemsstat	O	
Registreringsnummer	O (A ⁽²⁾)	
Uppgifter om brottet	O	
Medlemsstat där brottet begicks	O	
Referensdatum för brottet	O	
Referensklockslag för brottet	O	
Ändamål med sökningen	O	Kod som anger typ av brott i enlighet med artikel 2 1. = Fortkörning 2. = Rattfylleri 3. = Ej använt bilbälte 4. = Rödljuskörning 5. = Användning av förbjuden körbana 10. = Drograttfylleri 11. = Ej burit hjälm 12. = Olaglig användning av mobiltelefon eller annan kommunikationsutrustning under körning

⁽¹⁾ O = obligatorisk när den finns i ett nationellt register, V = valfri.

⁽²⁾ Harmoniserad kod, se rådets direktiv 1999/37/EG av den 29 april 1999 om registreringsbevis för fordon (EGT L 138, 1.6.1999, s. 57).

Uppgifter som lämnas till följd av sökning enligt artikel 4.1

Del I. Uppgifter om fordonet

Artikel	O/V ⁽¹⁾	Anmärkingar
Registreringsnummer	O	
Chassinummer/fordonets identifieringsnummer	O	
Registreringsmedlemsstat	O	
Märke	O	(D.1 ⁽²⁾) t.ex. Ford, Opel, Renault
Fordonets modell	O	(D.3) t.ex. Focus, Astra, Megane
EU-kategorikod	O	(J) t.ex. mopeder, motorcyklar, bilar

⁽¹⁾ O = obligatorisk när den finns i ett nationellt register, V = valfri.

⁽²⁾ Harmoniserad kod, se direktiv 1999/37/EG.

Del II. Uppgifter om fordonsägare eller fordonsinnehavare

Artikel	O/V (1)	Anmärkningar
Uppgifter om fordonsinnehavare		(C.1 (?)) Uppgifterna avser innehavaren av det berörda registreringsbeviset.
Registrerade innehavares (företags) namn	O	(C.1.1) Separata fält ska användas för efternamn, infix, titlar osv. och namnet i utskriftsvänligt format ska kommuniceras.
Förnamn	O	(C.1.2) Separata fält ska användas för förnamn och initialer och namnet i utskriftsvänligt format ska kommuniceras.
Adress	O	(C.1.3) Separata fält ska användas för gata, husnummer och annex, postnummer, bostadsort, bosättningsland osv. och adressen i utskriftsvänligt format ska kommuniceras.
Kön	V	Man, kvinna
Födelsedatum	O	
Rättslig enhet	O	Enskild person, förening, bolag, företag m.m.
Födelseort	V	
ID-nummer	V	Ett nummer som entydigt identifierar personen eller företaget.
Uppgifter om fordonsägare		(C.2) Uppgifterna avser fordonets ägare.
Ägarens (företagets) namn	O	(C.2.1)
Förnamn	O	(C.2.2)
Adress	O	(C.2.3)
Kön	V	Man, kvinna
Födelsedatum	O	
Rättslig enhet	O	Enskild person, förening, bolag, företag m.m.
Födelseort	V	
ID-nummer	V	Ett nummer som entydigt identifierar personen eller företaget.
		För skrotade fordon, stulna fordon eller registrerings skyltar eller föräldrad fordonsregistrering ska inga uppgifter om ägare eller innehavare anges. I stället ska meddelandet "Information saknas" skickas.

(1) O = obligatorisk när den finns i ett nationellt register, V = valfri.

(2) Harmoniserad kod, se direktiv 1999/37/EG.

BILAGA II

MALL FÖR DET INFORMATIONSBREV

som avses i artikel 5

[Försättsblad]

.....
.....

[Avsändarens namn, adress och telefonnummer]

.....
.....

[Adressatens namn och adress]

INFORMATIONSBREV

om ett trafiksäkerhetsrelaterat brott som begåtts i

[namn på den medlemsstat där brottet begicks]

Sida 2

Denbegicks ett trafiksäkerhetsrelaterat brott med ett fordon med
[datum]

Registreringsnummer av märket modell
vilket konstaterades av

[namn på ansvarigt organ]

[Alternativ 1] ⁽¹⁾

Du är registrerad som innehavare av fordonet i fråga.

[Alternativ 2] ⁽¹⁾

Innehavaren av ovannämnda fordon har uppgett att du körde fordonet vid den tidpunkt då det trafiksäkerhetsrelaterade brottet begicks.

Det trafiksäkerhetsrelaterade brottet beskrivs närmare på sidan 3.

Bötesbeloppet för brottet uppgår till euro/nationell valuta.

Betalningsfristen löper ut den

Om du inte har för avsikt att betala boten, ombeds du att fylla i den bifogade svarsblanketten (sidan 4) och skicka den till den angivna adressen.

Detta brev ska behandlas i enlighet med nationell lagstiftning i

[namn på den medlemsstat där brottet begicks].

Sida 3

Beskrivning av brottet

a) Uppgifter om det fordon med vilket brottet begicks:

Registreringsnummer:

Registreringsmedlemsstat:

Märke och modell:

b) Uppgifter om brottet:

Ort, datum och tidpunkt där brottet begicks:

.....
.....
.....
.....

Brottets art och rubricering:

.....
.....
.....
.....

Fortkörning, ej använt bilbälte, rödljuskörning, rattfylleri, drograttfylleri, ej burit hjälm, användning av förbjuden körbana, olaglig användning av mobiltelefon eller annan kommunikationsutrustning under körning (¹).

Detaljerad beskrivning av brottet:

.....
.....
.....
.....

Hänvisning till relevant lagstiftning:

.....
.....

Beskrivning av eller hänvisning till bevisen för brottet:

.....
.....

c) Uppgifter om den utrustning som användes för att upptäcka brottet ⁽²⁾:

Typ av utrustning som använts för att konstatera fortkörning, ej använt bilbälte, rödljuskörning, rattfylleri, drograttfylleri, ej burit hjälm, användning av förbjuden körbana, olaglig användning av mobiltelefon eller annan kommunikationsutrustning under körning ⁽¹⁾:

Specifikation av utrustningen:

.....
.....

Utrustningens identifieringsnummer:

.....
.....

Senaste kalibreringen giltig till och med:

.....
.....

d) Resultat vid användningen av utrustningen:

.....
.....

[exemplet gäller fortkörning, andra brott kommer att läggas till]

Högsta tillåtna hastighet:

.....
.....

Uppmätt hastighet:

.....
.....

Uppmätt hastighet efter avdrag av felmarginal:

.....
.....

⁽¹⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.
⁽²⁾ Ej tillämpligt om ingen utrustning använts.

Sida 4

Svarsblankett

(ifylls med versaler)

A. Förarens personuppgifter:

— Fullständigt namn:

.....
.....

— Födelseort och födelsedatum:

.....

— Körkortsnummer: utställt den (datum): i
(ort):

— Adress:

.....

.....

.....

B. Frågor:

1. Är fordonet av märket med registreringsnummer registrerat i ditt
namn? ja/nej ⁽¹⁾Om inte, ange vem som är innehavare av registreringsbeviset:
(efternamn, förnamn, adress)2. Erkänner du dig skyldig till brottet? ja/nej ⁽¹⁾

3. Om inte, förklara varför du anser att du inte är skyldig:

.....

.....

Den ifyllda blanketten ska inom 60 dagar från och med datumet på detta informationsbrev skickas till följande
myndighet:

på följande adress:

INFORMATION

Detta ärende kommer att behandlas av den behöriga myndigheten i

[namn på den medlemsstat där brottet begicks]

Om ärendet läggs ned kommer du att underrättas inom 60 dagar efter det att myndigheten tagit emot
svarsblanketten.⁽¹⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

Departementsserien 2015

Kronologisk förteckning

1. Gälldenärens möjligheter att överklaga utmätningsbeslut. Ju.
2. Värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument. Fi.
3. Trossamfundens sociala insatser. En preliminär undersökning. S.
4. Brottmålsprocessen – en konsekvensanalys. Ju.
5. Uppbörd av böter. Ju.
6. En jämnare och mer aktuell utveckling av inkomstpensionerna. S.
7. Rätten till försvarare, m.m. Ju.
8. Ytterligare en månad inom föräldrapenningen reserveras för vardera föräldern. S.
9. Ett reformerat bilstöd. S.
10. Återlämnande av olagligt utförda kulturföremål. Ku.
11. Res lätt med biljett. N.
12. Missbruk av svenska pass. Omfattning och åtgärdsförslag. Ju.
13. Ändringar i lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel. N.
14. Statliga utställningsgarantier. En översyn. Ku.
15. Sanktionsavgifter för andra aktörer på fiskets område än yrkesfiskare. N.
16. Avlägsnande av vrak. Ju.
17. Avskaffande av den bortre tidsgränsen i sjukförsäkringen. S.
18. Patientträrlighet inom EES – vissa kompletterande förslag. S.
19. Det kommunala vårdnadsbidraget avskaffas. S.
20. Kostnadsansvar för smittskyddsläkemedel. S.
21. Offentliggörande av uppgifter om ekologiska aktörer. N.
22. Barnombudsmannens anmälningskyldighet. S.
23. Höjt avgiftstak för avgift enligt socialtjänstlagen (2001:453) 8 kap. 5 §. S.
24. Ett effektivare förbud vid bristande kreditprövning. Ju.
25. Ett ändamålsenligt minoritetsskydd. Ju.
26. Avskaffande av systemet med etableringslotsar. A.
27. Gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott. Genomförande av det nya CBE-direktivet. Ju.

Departementsserien 2015

Systematisk förteckning

Arbetsmarknadsdepartementet

Avskaffande av systemet med etableringslotsar. [26]

Finansdepartementet

Värdepapperscentraler och kontoföring av finansiella instrument. [2]

Justitiedepartementet

Gäldenärens möjligheter att överklaga utmättningsbeslut. [1]

Brottmålsprocessen – en konsekvensanalys. [4]

Uppbörd av böter. [5]

Rätten till försvarare, m.m. [7]

Missbruk av svenska pass. Omfattning och åtgärdsförslag. [12]

Avlägsnande av vrak. [16]

Ett effektivare förbud vid bristande kreditprövning. [24]

Ett ändamålsenligt minoritetsskydd. [25]

Gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott. Genomförande av det nya CBE-direktivet. [27]

Kulturdepartementet

Återlämnande av olagligt utförda kulturföremål. [10]

Statliga utställningsgarantier. En översyn. [14]

Näringsdepartementet

Res lätt med biljett. [11]

Ändringar i lagen om kontroll av skyddade beteckningar på jordbruksprodukter och livsmedel. [13]

Sanktionsavgifter för andra aktörer på fiskets område än yrkesfiskare. [15]

Offentliggörande av uppgifter om ekologiska aktörer. [21]

Socialdepartementet

Trossamfundens sociala insatser. En preliminär undersökning. [3]

En jämnare och mer aktuell utveckling av inkomstpensionerna. [6]

Ytterligare en månad inom föräldrapenningen reserveras för vardera föräldern. [8]

Ett reformerat bilstöd. [9]

Avskaffande av den bortre tidsgränsen i sjukförsäkringen. [17]

Patientrörlighet inom EES – vissa kompletterande förslag. [18]

Det kommunala vårdnadsbidraget avskaffas. [19]

Kostnadsansvar för smittskyddsläkemedel. [20]

Barnombudsmannens anmälnings-skyldighet. [22]

Höjt avgiftstak för avgift enligt socialtjänstlagen (2001:453) 8 kap. 5 §. [23]

